

Parsha Plug: Parshat Mishpatim

Shemot 21:1-6	שמות כא:א-ו
<p>1 And these are the ordinances that you shall set before them. 2 Should you buy a Hebrew slave, he shall work [for] six years, and in the seventh [year], he shall go out to freedom without charge. 3 If he comes [in] alone, he shall go out alone; if he is a married man, his wife shall go out with him. 4 If his master gives him a wife, and she bears him sons or daughters, the woman and her children shall belong to her master, and he shall go out alone. 5 But if the slave says, "I love my master, my wife, and my children. I will not go free," 6 his master shall bring him to the judges, and he shall bring him to the door or to the doorpost, and his master shall bore his ear with an awl, and he shall serve him forever.</p>	<p>(א) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשֶׂים לִפְנֵיהֶם: (ב) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחֻפְשֵׁי חָנֹם: (ג) אִם-בִּגְפוֹ יָבֹא בְּגֹפוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: (ד) אִם-אֲדֹנָיו יִתְּוֶלּוּ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לּוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וְיִלְדֶּיהָ תִהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגֹפוֹ: (ה) וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֹּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי: (ו) וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל-הַיָּדֵי הַיְדִישׁוּ אֶל-הַדֶּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת-אָזְנוֹ בְּמַרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם:</p>

Pesikta Zutarta (Lekach Tov) on Shemot 21:2	פסיקתא זוטרתא שמות כא:ב
<p>‘Should you buy a Hebrew slave’. The text begins with the law of the Hebrew slave because B’nai Israel were slaves in Egypt and God redeemed them and gave them freedom. Therefore, God first commands B’nai Israel that a person should not enslave his brother (Israelite) with hard labor and that he should not enslave him for generations. Rather, [under the circumstances that a person does become a slave, an Israelite slave] may only serve his master until the seventh year, as it says, ‘For they are My servants whom I took out of the land of Egypt. They shall not be sold as a slave’ (Vayikra 25:42). Therefore, the text begins with the law of the Hebrew slave and says, ‘Should you buy’ [meaning only if the case arises. This is a formulation we see elsewhere]. It is not a commandment required of B’nai Yisrael to buy a Hebrew slave. Instead, if he comes into your hands and is sold because of his theft, then you are permitted to buy him as a slave from the beit din in order for him to repay his debt from stealing, as it is said ‘If he owns no possessions to use to pay back what he stole, he shall be sold for his theft’ (Shemot 22:2). But if he sells himself, the Torah writes differently, ‘And if your brother grows poor with you, and he is sold to you’ (Vayikra 25:39).</p>	<p>כי תקנה עבד עברי. פתח במשפט עבד עברי, לפי שהיו עבדים במצרים ופדאם הקדוש ברוך הוא ונתן להם חירות, לפיכך צוה את ישראל בראשונה שלא לשעבד איש באחיו בפרך, ולא לשעבדו לדורות, כי אם עד השנה השביעית, שנאמר כי עבדי הם אשר (הוצאתים) [הוצאתי אותם] מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד (ויקרא כה מב), לפיכך פתח במשפט עבד עברי, ואומר כי תקנה, לכשתקנה, כמו כי יהיה זב מבשרו (שם טו ב), ולא הוא מצוה עליהם שתקנה עבד עברי, אלא לכשיבא לידך ונמכר בגנבתו, אז מותר אתה לקנותו לך לעבד, שמכרוהו בית דין בגנבתו, שנאמר ואם אין לו ונמכר בגנבתו (שמות כב ב), אבל מוכר עצמו כתוב בענין אחר כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך (ויקרא כה לט):</p>

Rashi on Shemot 21:6 (Based on Kiddushin 22b)	רש"י על שמות כא:
<p>Now, why was the ear chosen to be bored out of all the organs of the body? Rebbe Yochanan ben Zakkai said, "The ear that heard on Mount Sinai, "You shall not steal" (Shemot 20:13) and [then] went and stole, shall be bored. And if [the text is referring to] one who sold himself [into servitude, the reason is that] the ear that heard, "For the children of Israel are slaves to Me" (Vayikra 25:55) and [then] went and acquired a master for himself, [this ear] shall be bored". Rebbe Shimon used to interpret this verse in a beautiful manner, "Why were the door and the doorpost singled out from all the fixtures in the house? The Holy One blessed be He, said, "The door and the doorpost were witnesses in Egypt when I passed over the lintel and the two doorposts, and I said, 'For the children of Israel are slaves to Me; they are My slaves,' but [they are] not slaves to slaves, and [yet] this one went and acquired for himself a master. [His ear] shall be bored before them for everyone to see".</p>	<p>ומה ראה און להרצע מכל שאר אברים שבגוף, אמר רבי יוחנן בן זכאי (קדושין כב ע"ב) און זאת ששמעה על הר סיני לא תגנוב, והלך וגנוב, תרצע. ואם מוכר עצמו, און ששמעה על הר סיני (ויקרא כה נה) כי לי בני ישראל עבדים, והלך וקנה אדון לעצמו, תרצע. ר' שמעון היה דורש מקרא זה כמין חומר מה נשתנו דלת ומזוזה מכל כלים שבבית, אמר הקב"ה דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים כשפסחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות ואמרתי כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם ולא עבדים לעבדים, והלך זה וקנה אדון לעצמו, ירצע בפניהם:</p>

Akeidat Yitzchak 67:124 (Condensed Summary by Eliyahu Munk p. 658)¹

The whole paragraph dealing with the Jewish servant can be understood allegorically as reflecting man's experience in this world. He enters alone, leaves alone, leaves his acquisitions behind, and when he expresses the desire to attach himself to a human master, he is brought to 'elohim', to be forcefully reminded of his error...Man will wind up as a servant 'forever' to his 'Master' in the world of infinity. The purpose of Torah has always been to liberate mortal man from the inevitable and depressingly terminal state of merely physical existence here on earth. Accepting the yoke of Torah is an incomparably easier burden than living with the thought of the futility of all earthly existence.

Ramban on Shemot 21:2	רמב"ן שמות כא:ב
<p>God began the first law with the subject of a Hebrew servant because the liberation of the servant in the seventh year contains remembrance of the departure from Egypt...It also contains the remembrance of the creation, just as Shabbat does, for the seventh year signals to a servant a complete rest from the work of his master, just as the seventh day of the week does...Therefore this mitzvah is appropriately first for it is very important since it hints to great things in the process of creation.</p>	<p>התחיל המשפט הראשון בעבד עברי, מפני שיש בשילוח העבד בשנה השביעית זכר ליציאת מצרים הנזכר בדבור הראשון...ויש בה עוד זכר למעשה בראשית כשבת, כי השנה השביעית לעבד שבתון ממלאכת אדוניו כיום השביעי...ולכן המצוה הזאת ראויה להקדים אותה שהיא נכבדת מאד, רומזת דברים גדולים במעשה בראשית:</p>

¹ See full text in עקידת יצחק ויקרא שער סז (פרשת אמור) הפרק השביעי חג הסוכות.

Midrash Tanchuma on Parshat Ki Tavo	מדרש תנחומא (ורשא) כי תבוא סימן א
<p>Rebbe Yochanan said, 'Anyone who makes true meaning of torah, it is as though he made himself, as it is said, 'God commanded me at that time to teach you the statutes and the laws, to do them'. It does not say la'asot otam, to do them, but la'asotchem atem, to make yourselves (reading otam without the vav). From here we learn that it is as though he made and created himself'.</p>	<p>אמר רבי יוחנן כל העושה תורה לאמתה מעלה עליו הכתוב כאלו הוא עשה את עצמו שנאמר (דברים ד) ואותי צוה ה' בעת ההוא ללמד וגו' לעשות אותם לא נאמר אלא לעשותכם אותם מכאן שמעלין עליו כאלו הוא עשה וברא את עצמו.</p>